

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Thüringer Oberlandesgericht (Duitsland) op 11 juni 2013 — Udo Rätzke/S+K Handels GmbH

(Zaak C-319/13)

(2013/C 260/38)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Thüringer Oberlandesgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rätzke

Verwerende partij: S+K Handels GmbH

Prejudiciële vraag

Moet artikel 4, sub a, van gedelegeerde verordening (EU) nr. 1062/2010 van de Commissie van 28 september 2010 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van televisies⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat op de handelaar (vanaf 30 november 2011) slechts dan een verplichting tot etikettering van televisies rust, wanneer die televisies door de leverancier overeenkomstig artikel 3, lid 1, sub a, van genoemde verordening (vanaf 30 november 2011) reeds met een desbetreffend etiket zijn geleverd dan wel aldus dat ook dan op de handelaar een verplichting tot etikettering rust (vanaf 30 november 2011) voor televisies die vóór 30 november 2011 door de leverancier zonder een desbetreffend etiket zijn geleverd, zodat de handelaar verplicht is om (tijdig, achteraf) etiketten voor die televisies aan te vragen?

⁽¹⁾ PB L 314, blz. 64

Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2013 door Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 10 april 2013 in zaak T-360/11, Fercal — Consultadoria e Serviços/BHIM — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Zaak C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirante: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (vertegenwoordiger: A.J. Rodrigues, advocado)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies

Rekwirante verzoekt [het Hof] om de hogere voorziening gegrond te verklaren en:

- a) het arrest van de Vijfde kamer van het Gerecht in zaak T-360/11, dat op 10 april 2013 is gewezen en op 11 april 2013 is betekend, te vernietigen, en bijgevolg de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 8 april 2011 in zaak R 2355/2010-2 in nietigheidsprocedure nr. 2004 C, eveneens overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het gemeenschapsrecht, te vernietigen;
- b) de geldigheid van rekwirantes merk te bevestigen, en
- c) de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- Artikel 60 van verordening nr. 207/2009⁽¹⁾ bepaalt, wat de instelling en de motivering van het beroep betreft, dat dit beroep schriftelijk moet worden ingesteld binnen twee maanden en dat een schriftelijke uiteenzetting van de gronden van het beroep, dus de motivering van het beroep, moet worden ingediend binnen vier maanden na de datum waarop de beslissing is meegedeeld.
- Rekwirante voert aan dat de motivering van het beroep weliswaar op 27 januari 2011 per post is verstuurd, maar op 2 februari 2011, dus na het verstrijken van de in artikel 60 van verordening nr. 207/2009 neergelegde termijn van vier maanden, is ontvangen.
- De berekening van de termijnen en de wijzen van kennisgeving worden geregeld in verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).
- Overeenkomstig regel 70, leden 1 en 2, van die verordening gaan de termijnen, wanneer zij in dagen, weken, maanden of jaren zijn vastgesteld, in op de dag volgende op die waarop de kennisgeving is gedaan, met name op het tijdstip waarop de kennisgeving fysiek wordt ontvangen.
- Wanneer de termijn wordt uitgedrukt in maanden, zoals in het onderhavige geval, verstrijkt deze termijn overeenkomstig regel 70, lid 4, [van die verordening] vier maanden later op dezelfde dag.
- Deze termijn wordt geschorst wanneer sprake is van overmacht of belemmerende omstandigheden die aan geen enkele partij kunnen worden toegerekend.
- Aangezien de kennisgeving aan rekwirante op 27 september 2010 is verricht en rekwirante over een termijn van vier maanden beschikte om de motivering in te dienen, is genoemde termijn op 28 september 2010 ingegaan en vier maanden later op dezelfde dag, dus op 28 januari 2011, verstreken.

- Dit betekent dat rekwirante binnen deze termijn moest handelen, omdat anders haar recht zou worden verminderd en zij dus over een kortere termijn dan vier maanden zou beschikken.
- Rekwirante heeft de gronden van haar beroep (motivering) op 27 januari 2011, dus één dag voor de laatste dag van de termijn, per post verstuurd.
- Omdat er een weekend tussen zat, werd de brief op 2 februari 2011 overhandigd.
- Rekwirante voert aan dat zij rechtmatig en binnen de termijn heeft gehandeld zodat haar beroep had moeten worden toegewezen.
- In die zin betoogt zij dat het beroep binnen de termijn van twee maanden van artikel 60, lid 1, van verordening nr. 207/2009 is ingesteld.
- Zij voegt hieraan toe dat de gronden van het beroep binnen de termijn van vier maanden schriftelijk zijn ingediend.
- Zij stelt dat die gronden per post, waarop zij dus geen vat heeft, zijn verstuurd.
- De „indiening” waarnaar het bestreden arrest verwijst, kan — met de nodige eerbied voor een andere opvatting of zienswijze — geenszins worden opgevat als de ontvangst door de verwerende partij, tenzij rekwirante niet binnen de haar wettelijk toegekende termijn handelt.
- Anders dan in het bestreden arrest is geoordeeld, zij erop gewezen dat hoewel artikel 60 van verordening nr. 207/2009 bepaalt dat „[een schriftelijke uiteenzetting van] de gronden [...] moet worden ingediend binnen vier maanden”, dit niet kan betekenen dat deze gronden binnen die termijn moeten worden ontvangen, aangezien de indiening niet altijd samenvalt met de ontvangst.
- Rekwirante moet veeleer de verplichting binnen de termijn nakomen, wat zij heeft gedaan. Bijgevolg kan niet worden verdedigd dat de datum van ontvangst van belang is, omdat dan het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, gelet op de verscheidenheid van de landen en het feit dat de middelen beschikbaar noch opeisbaar zijn, aangezien zij alternatieven zijn overeenkomstig verordening nr. 2868/95.
- Rekwirante meent dat zij [de motivering] binnen die termijn van vier maanden onder meer moet versturen en overhandigen, temeer daar zij reeds vooraf had meegedeeld dat zij voornemens was beroep in te stellen, waardoor de indiening van de motivering nieuw noch onvoorzien was.
- Volgens rekwirante heeft het Gerecht artikel 60 van verordening nr. 207/2009 en de regels 61, 62, 63, 64, 65 en 70 van verordening nr. 2868/95 geschonden door bij het bestreden arrest het beroep in zijn geheel te verwerpen.

(¹) Verordening nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (gecodificeerde versie) (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul Sibiu (Roemenië) op 18 juni 2013 — Ilie Nicolae Nicula/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu en Administrația Fondului pentru Mediu

(Zaak C-331/13)

(2013/C 260/40)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul Sibiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ilie Nicolae Nicula

Verwerende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu en Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciële vraag

Moeten de bepalingen van artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 110 VWEU alsook het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van non reformatio in peius, beide verankerd in het recht [van de Unie] en in de rechtspraak van het Hof van Justitie (¹), aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling als spoedbesluit nr. 9/2013?

(¹) Zaken C-381/87, Belgocodex, 10/78, Belbouab.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 19 juni 2013 — Nordex Food A/S/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-334/13)

(2013/C 260/41)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nordex Food A/S

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Dient bij de beslissing over de toekenning van restituties bij uitvoer te worden verondersteld dat er sprake is geweest van reguliere overlegging van een uitvoercertificaat zoals bepaald in artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 800/1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het